

Publicerad 2011-05-18 14:24 av Attila

1:10 000

Världen vaknar i ett mörker
Där allting fryst till is
Din rustning glänser,
Men jag känner en liten människa som gömmer sig där i.

Vi lyssnar till dig
Dina ord avvägda som av den ädlaste metall
Men i tystnaden hörs den önskan du försöker kväva.

Där barns drömmar som av glas
krossas med jantelagsbetyngda stenar.
Jag tror solen skiner för dig idag.
jag vet att du är min.

Isande flingor mönstrade av evighet
bygger på,
oskuldfull,
dödande kyla.
Här härskar mörker över konserverade hjärtslag.

Din vita laken
helt perfekt
spänt över världen
utan ett veck.
Jag vrider mig i oro.
Du är inte här
din plats gapar tom
ensamheten skaver
så kallt
att skelettet svider.
Din rustning står ensam kvar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Attila med Poeter.se id #16664 innehar upphovsrätten